

30/12

i Schweiz borde komplettera samregeringens principer förklaras omöjligt i Sverige utan en antydning till sakskäl; "den som skriver dessa rader" — sådan är hr Edenmans enkla argumentation — "har under alla förhållanden svårt att tro att vi under överskådlig tid skulle vare sig acceptera eller anse oss mogna för ett folkomröstningsinstitut efter schweiziskt mönster." Varför skulle vi år 1951 sakna mogenhet för en reform som i Schweiz genomfördes år 1874? Underligt nog uppges i detta sammanhang att "ett tjugotal omröstningar per år är ingen ovanlighet i Schweiz"; i själva verket har det totala antalet omröstningar i förbundsstaten — och det är om dessa det här är fråga — under tiden 1939—1950 varit 27, och 3 à 4 omröstningar om året är maximum.

Däremot har hr Edenman säkert rätt i att en samregering är svår att genomföra i vårt land. Dess förutsättning är att partierna offerar chanser för tillfället för att på lång sikt

skapa en bättre styrelse, att de frivilligt väljer ett samarbete med kompromisser och eftergifter i stället för makten och maktkampen. För det socialdemokratiska partiet, som så länge varit styrande, är offret större än för de andra; att högern och folkpartiet vill ha samregering behöver inte vara uttryck för annat än önskan att få större inflytande. Ett försvagande av det största partiets maktställning framstår därför som en förutsättning för denna reform av demokratin.

30/12

Sveriges FN-insats i den tyska frågan

berörs i Economist. Många i FN betvivlade, förklaras det, att västmaktsförslaget om en undersökningskommission rörande fria val var av praktiskt värde; man ansåg det omöjligt att få något gjort i saken. Men Sveriges förslag om att helt enkelt skicka frågan till ockupationsmakterna var än mera illusoriskt. "Ytligt sett kan det te sig förnuftigt, men i realiteten är det ännu mera meningslöst än västförslaget, eftersom det inte finns någon anledning att anta att fyrmaktskonversationerna om Tyskland skulle vara mera framgångsrika nu än de varit i det förflutna." Svenskarna måste "ha fått hela saken om bakfoten för att inte begripa vad Adenauer och västmakterna menade med sitt förslag". En vägran från rysk sida att släppa in kommissionen i östzonen måste vara till nytta "genom att skingra en del naiva människors illusioner och klart fastslå ännu ett kommunistiskt bedrägeri".

Economist har som så ofta slagit huvudet på spiken. De citerade raderna pulveriserar hela den svenska utrikesledningens fraseologi.

30/12

Artikeln om Sverige i tidskriften Time

gör, läst i sin helhet, ett ännu sämre intryck än i de sammanfattningar vi förut fått genom telegram. Det finns knappast några korrekta sakuppgifter i framställningen, och de allmänna reflexionerna om att vi har det så bra att livet blir tråkigt osv. är naiva eller larviga. Artikelförfattaren, som är en av tidningens elva "senior editors", har inte ens tagit reda på hur vårt restriktionssystem är beskaffat — ett område där även snabbresenärer brukar förvärva en viss sakkunskap. Det skadar en stor tidskrifts anseende att publicera så undermåliga ting; varje läsare frågar sig ovillkorligen om avlägsna länder, som kan väntas vara obekanta för flertalet läsare, ofta behandlas lika slarvigt och tanklöst.